

Środa 7 września 2005

P6_TC2-COD(1992)0449B

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 7 września 2005 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2005/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej minimalnych wymogów bezpieczeństwa i zdrowia dotyczących narażenia pracowników na czynniki fizyczne (promieniowanie optyczne) (dziewiętnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 137 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji⁽¹⁾, przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno — Społecznego⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Traktatem, Rada może w trybie dyrektyw przyjmować minimalne wymagania sprzyjające poprawie warunków, w szczególności w środowisku pracy, w celu zagwarantowania lepszego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. Takie dyrektywy powinny unikać nakładania ograniczeń administracyjnych, finansowych i prawnych w sposób, który wstrzymywałby tworzenie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw.
- (2) Komunikat Komisji, dotyczący jej programu działań związanego z wprowadzeniem w życie Wspólnotowej Karty Socjalnych Praw Podstawowych Pracowników, przewiduje wprowadzenie minimalnych wymogów w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi. We wrześniu 1990 r., Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie tego programu działań⁽⁴⁾, w którym zwraca się do Komisji w szczególności o przygotowanie szczegółowej dyrektywy w sprawie ryzyka, spowodowanego hałasem i wibracjami, a także innymi czynnikami fizycznymi w miejscu pracy.
- (3) Jako pierwszy krok, Parlament Europejski i Rada przyjęły dyrektywę 2002/44/WE z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (wibracjami) (szesnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)⁽⁵⁾. Następnie, w dniu 6 lutego 2003 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły dyrektywę 2003/10/WE w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (hałasem) (siedemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)⁽⁶⁾. Następnie, Parlament Europejski i Rada przyjęły w dniu 29 kwietnia 2004 r. dyrektywę 2004/40/WE w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (polem elektromagnetycznym) (osiemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)⁽⁷⁾.
- (4) Obecnie uznaje się za niezbędne wprowadzenie środków ochrony pracowników przed ryzykiem spowodowanym promieniowaniem optycznym, w związku z jego wpływem na zdrowie i bezpieczeństwo pracowników, w szczególności w postaci uszkodzeń oczu i skóry. Środki te mają nie tylko zapewnić ochronę zdrowia i bezpieczeństwo indywidualne każdego pracownika, lecz także stworzyć minimalne podstawy ochrony wszystkich pracowników we Wspólnocie w celu uniknięcia możliwych zakłóceń konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 18.3.1993, str. 12 oraz Dz.U. C 230 z 19.8.1994, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 249 z 13.9.1993, str. 28.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 1994 r. (Dz.U. C 128 z 9.5.1994, str. 146) potwierdzone w dniu 16 września 1999 r. (Dz.U. C 54 z 25.2.2000, str. 75), wspólne stanowisko Rady z dnia 18 kwietnia 2005 r. (Dz.U. C 172 E z 12.7.2005, str. 26) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2005 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 260 z 15.10.1990, str. 167.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 177 z 6.7.2002, str. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 42 z 15.2.2003, str. 38.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 184 z 24.5.2004, str. 1.

Środa 7 wrzesień 2005

- (5) *Cele niniejszej dyrektywy obejmują zapobieganie i wczesne wykrywanie wszelkiego szkodliwego oddziaływania na zdrowie oraz zapobieganie wszelkiego rodzaju ryzyku dla zdrowia w ujęciu długoterminowym i ryzyku chorób przewlekłych wynikających z narażenia na promieniowanie optyczne.*
- (6) Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne wymagania, pozostawiając w ten sposób Państwom Członkowskim możliwość utrzymania lub przyjęcia bardziej rygorystycznych przepisów w zakresie ochrony pracowników, w szczególności poprzez ustanowienie niższych wartości granicznych ekspozycji. Wprowadzenie w życie niniejszej dyrektywy nie **może** służyć uzasadnieniu regresu w stosunku do sytuacji już istniejącej w każdym Państwie Członkowskim.
- (7) System ochrony przed zagrożeniem związanym z promieniowaniem optycznym powinien ograniczać się do zdefiniowania, w sposób nieobciążony nadmiernymi szczegółami, celów, do których się dąży, obowiązujących zasad i podstawowych wartości, które należy stosować tak, aby umożliwić Państwom Członkowskim stosowanie minimalnych wymagań w jednakowy sposób.
- (8) Poziom narażenia na promieniowanie optyczne może być skutecznie obniżany poprzez uwzględnienie środków zapobiegawczych przy projektowaniu miejsc pracy oraz poprzez taki dobór sprzętu, procedur i metod pracy, który przyznaje pierwszeństwo ograniczeniu ryzyka u źródła. W ten sposób, przepisy dotyczące sprzętu i metod pracy przyczyniają się do ochrony pracowników, których to dotyczy. Zgodnie z ogólnymi zasadami dotyczącymi zapobiegania określonymi w art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy⁽¹⁾, środki ochrony zbiorowej mają pierwszeństwo przed środkami ochrony indywidualnej.
- (9) W celu poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników, pracodawcy powinni dokonać dostosowań w świetle postępu technicznego i wiedzy naukowej dotyczącej ryzyka związanego z narażeniem na promieniowanie optyczne.
- (10) W związku z tym, że niniejsza dyrektywa jest dyrektywą szczegółową w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG, ta dyrektywa ma zastosowanie w zakresie narażenia pracowników na promieniowanie optyczne, bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych lub szczegółowych przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie.
- (11) Niniejsza dyrektywa stanowi praktyczny krok w kierunku tworzenia społecznego wymiaru rynku wewnętrznego.
- (12) Podejście uzupełniające, które jednocześnie wspiera zasadę lepszego stanowienia prawa oraz zapewnia wysoki poziom ochrony może zostać osiągnięte tam, gdzie produkty wytworzone przez producentów źródeł promieniowania optycznego i związanego z nimi sprzętu spełniają zharmonizowane normy opracowane w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkowników przed zagrożeniami właściwymi dla takich produktów; odpowiednio, nie ma konieczności, aby pracodawcy powtarzali pomiary lub obliczenia wcześniej dokonane przez producenta w celu określenia zgodności z istotnymi wymogami bezpieczeństwa takiego sprzętu, określonymi w mających zastosowanie dyrektywach wspólnotowych, **o ile urządzenia te są odpowiednio i okresowo konserwowane.**
- (13) Środki niezbędne dla wykonania niniejszej dyrektywy powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.
- (14) Przestrzeganie wartości granicznych ekspozycji powinno zapewnić wysoki poziom ochrony w odniesieniu do określonych skutków zdrowotnych, mogących być wynikiem narażenia na promieniowanie optyczne. Jednakże, w związku z tym, że stosowanie wartości granicznych ekspozycji i kontroli inżynierskiej nie wydaje się być stosowne w przypadku narażenia na naturalne źródła promieniowania optycznego, w ocenie zagrożenia i ograniczaniu ryzyka związanego z narażeniem na światło słoneczne niezwykle istotnym jest stosowanie środków zapobiegawczych, włącznie z informowaniem i szkoleniem pracowników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Środa 7 września 2005

- (15) **Komisja powinna przygotować poradnik praktyczny, aby pomóc pracodawcom, w szczególności menedżerom małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), lepiej rozumieć przepisy techniczne niniejszej dyrektywy. Komisja powinna podjąć wysiłki, aby zakończyć opracowywanie poradnika w jak najkrótszym czasie, co ułatwi przyjmowanie przez Państwa Członkowskie środków koniecznych do wdrożenia niniejszej Dyrektywy.**
- (16) Zgodnie z ust. 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾, zachęca się Państwa Członkowskie do sporządzania do celów własnych i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie zilustrują korelacje między niniejszą dyrektywą a przyjętymi przepisami krajowymi oraz podania ich do wiadomości publicznej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Niniejsza dyrektywa, będąca dziewiętnastą dyrektywą szczegółową w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG, ustanawia minimalne wymagania w zakresie ochrony pracowników przed ryzykiem dla ich zdrowia i bezpieczeństwa wynikającym lub mogącym wynikać z narażenia na promieniowanie optyczne w czasie pracy.
2. Niniejsza dyrektywa dotyczy ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników z powodu niekorzystnych skutków dla oczu i skóry spowodowanych narażeniem na promieniowanie optyczne.
3. Dyrektywa 89/391/EWG ma pełne zastosowanie do całego obszaru określonego w ust. 1, bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych lub szczegółowych przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) promieniowanie optyczne: wszelkie promieniowanie elektromagnetyczne o długości fali w zakresie od 100 nm do 1 mm. Widmo promieniowania optycznego dzieli się na promieniowanie nadfioletowe, promieniowanie widzialne i promieniowanie podczerwone:
 - i) promieniowanie nadfioletowe: promieniowanie optyczne o długości fali w zakresie od 100 nm do 400 nm. Zakres nadfioletu dzieli się na UVA (315-400 nm), UVB (280-315 nm) oraz UVC (100-280 nm);
 - ii) promieniowanie widzialne: promieniowanie optyczne o długości fali w zakresie od 380 nm do 780 nm;
 - iii) promieniowanie podczerwone: promieniowanie optyczne o długości fali w zakresie od 780 nm do 1 mm. Zakres podczerwieni dzieli się na IRA (780 -1 400 nm), IRB (1 400-3 000 nm) oraz IRC (3 000 nm -1 mm);
- b) laser (wzmocnienie światła poprzez wymuszoną emisję promieniowania): każde urządzenie, które może wytwarzać lub wzmacniać promieniowanie elektromagnetyczne w zakresie długości fal promieniowania optycznego, głównie w procesie kontrolowanej emisji wymuszonej;
- c) promieniowanie laserowe: promieniowanie optyczne emitowane przez laser;
- d) promieniowanie niekoherentne (nielaserowe): każde promieniowanie optyczne inne niż promieniowanie laserowe;
- e) wartości graniczne ekspozycji: wartości graniczne ekspozycji na promieniowanie optyczne, które bezpośrednio opierają się na ustalonych skutkach zdrowotnych i względach biologicznych. Zastosowanie się do tych wartości granicznych zapewni, pracownikom narażonym na promieniowanie optyczne emitowane przez sztuczne źródła ochronę przed wszelkimi znanymi niekorzystnymi skutkami zdrowotnymi;

⁽¹⁾ Dz. U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

Środa 7 wrzesień 2005

- f) natężenie napromienienia (E) lub gęstość mocy: strumień promienisty (energetyczny) padający na elementarną powierzchnię, wyrażone w watach na metr kwadratowy ($W m^{-2}$);
- g) napromienienie (H): całka natężenia napromienienia liczona dla danego czasu ekspozycji, wyrażone w dżulach na metr kwadratowy ($J m^{-2}$);
- h) luminancja energetyczna (L): strumień energetyczny (promienisty) lub moc wyjściowa (wypromienio-wana) w jednostkowym kącie bryłowym przez elementarną powierzchnię, wyrażona w watach na metr kwadratowy na steradian ($W m^{-2} sr^{-1}$);
- i) poziom: kombinacja natężenia napromienienia, napromienienia i luminancji energetycznej, na które narażony jest pracownik.

Artykuł 3

Wartości graniczne ekspozycji

1. Wartości graniczne ekspozycji dla promieniowania niekoherentnego (nielaserowego), innego niż emitowane przez naturalne źródła promieniowania optycznego, są określone w załączniku I.
2. Wartości graniczne ekspozycji dla promieniowania laserowego są określone w załączniku II.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI PRACODAWCÓW

Artykuł 4

Określenie ekspozycji i ocena ryzyka

1. Wypełniając obowiązki określone w art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG, pracodawca, w przypadku pracowników narażonych na promieniowanie optyczne emitowane przez sztuczne źródła, ocenia, i jeżeli to konieczne, dokonuje pomiaru lub obliczeń *poziomów promieniowania optycznego*, na jakie mogą być narażeni pracownicy, tak aby środki niezbędne do ograniczenia ekspozycji do mających zastosowanie poziomów mogły zostać określone i wprowadzone w życie. Metodologia stosowana do oceny, pomiaru lub obliczeń powinna być zgodna z normami Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC) w odniesieniu do promieniowania laserowego i zaleceń Międzynarodowej Komisji Oświetleniowej (CIE) oraz Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) w odniesieniu do promieniowania niekoherentnego (nielaserowego). W przypadkach ekspozycji, które nie są objęte tymi normami i zaleceniami, *dopóki* odpowiednie normy lub zalecenia UE *nie* staną się dostępne, ocenę, pomiary lub obliczenia należy przeprowadzać stosując dostępne wytyczne krajowe lub międzynarodowe oparte na naukowych podstawach. W obydwu przypadkach ekspozycji, ocena może uwzględniać dane dostarczone przez producentów sprzętu, w przypadkach objętych odpowiednią dyrektywą wspólnotową.
2. W przypadku pracowników narażonych na naturalne źródła promieniowania optycznego **wszelkie obowiązki nałożone na pracodawców dotyczące** oceny ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa **są definiowane w ramach uprawnień regulacyjnych Państw Członkowskich**.
3. Ocenę, pomiar lub obliczenia, o których mowa w **ust. 1, planują** i przeprowadzają kompetentne służby lub osoby w odpowiednich przedziałach czasowych, uwzględniając w szczególności postanowienia art. 7 i 11 dyrektywy 89/391/EWG dotyczące niezbędnych kompetentnych służb lub osób oraz konsultacji i udziału pracowników. Dane otrzymane z tych ocen, włącznie z danymi uzyskanymi z pomiaru lub obliczeń poziomu ekspozycji, o których mowa w ust. 1, przechowuje się w odpowiedniej postaci, umożliwiając konsultację na późniejszym etapie.
4. Zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 89/391/EWG, dokonując oceny ryzyka, pracodawca jest obowiązany zwrócić szczególną uwagę na:
 - a) poziom, zakres długości fal oraz czas trwania ekspozycji na promieniowanie optyczne emitowane przez sztuczne **źródła**;
 - b) **wartości** graniczne ekspozycji określone w art. 3 niniejszej dyrektywy;

Środa 7 wrzesień 2005

- c) wszelkie skutki dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników należących do grup ryzyka o szczególnej wrażliwości;
- d) wszelkie możliwe skutki dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, wynikające z interakcji w miejscu pracy między promieniowaniem optycznym a chemicznymi substancjami fotouczulającymi;
- e) wszelkie pośrednie skutki, takie jak czasowe oślepienie, eksplozja lub pożar;
- f) istnienie wyposażenia zastępczego, przeznaczonego do ograniczenia poziomów ekspozycji na promieniowanie optyczne **ze źródeł sztucznych**;
- g) odpowiednie informacje uzyskane w wyniku profilaktycznych badań lekarskich, w tym, w miarę możliwości, na informacje opublikowane;
- h) wielorakie źródła narażenia na promieniowanie optyczne **ze źródeł sztucznych**;
- i) klasyfikację zastosowaną dla lasera, określoną zgodnie z odpowiednią normą IEC, oraz w odniesieniu do każdego sztucznego źródła, co do którego istnieje prawdopodobieństwo spowodowania uszkodzenia podobnego do tego, jakie może spowodować laser klasy 3B lub 4, każdą podobną klasyfikację;
- j) informacje dostarczone przez producentów źródeł promieniowania optycznego i związanego z nimi wyposażenia roboczego, zgodnie z odpowiednimi dyrektywami wspólnotowymi.

5. Pracodawca jest zobowiązany posiadać ocenę ryzyka, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 89/391/EWG i określić, jakie środki należy podjąć zgodnie z art. 5 i 6 niniejszej dyrektywy. Ocenę ryzyka zapisuje się na odpowiednim nośniku, zgodnie z krajowym prawem i praktyką; może ona zawierać uzasadnienie pracodawcy stwierdzające, że charakter i zakres ryzyka związanego z promieniowaniem optycznym powoduje, że dalsza szczegółowa ocena ryzyka jest zbędna. Ocenę ryzyka należy systematycznie aktualizować, w szczególności, jeżeli nastąpiły istotne zmiany, które mogły spowodować, że ocena stała się nieaktualna, lub jeżeli wyniki badań lekarskich wskazują na konieczność aktualizacji.

Artykuł 5

Przepisy mające na celu unikanie lub ograniczanie ryzyka

1. Uwzględniając postęp techniczny i dostępność środków kontroli ryzyka w miejscu jego powstawania (u źródła), należy eliminować lub ograniczać do minimum ryzyko wynikające z narażenia na promieniowanie optyczne **ze źródeł sztucznych**.

Ograniczenie ryzyka związanego z narażeniem na promieniowanie optyczne **ze źródeł sztucznych** opiera się na ogólnych zasadach dotyczących zapobiegania określonych w dyrektywie 89/391/EWG.

2. Jeżeli ocena ryzyka przeprowadzona zgodnie z art. 4 ust. 1 w odniesieniu do pracowników narażonych na sztuczne źródła promieniowania optycznego wskazuje **na jakąkolwiek możliwość przekroczenia wartości granicznych ekspozycji**, pracodawca przygotowuje i wdraża program obejmujący środki techniczne i/lub organizacyjne, **mające na celu zapobiegnięcie przekroczenia wartości granicznych ekspozycji**, i uwzględniający między innymi następujące elementy:

- a) inne metody pracy, ograniczające ryzyko związane z promieniowaniem optycznym;
- b) dobór sprzętu o niższym poziomie emisji promieniowania optycznego, z uwzględnieniem rodzaju wykonywanej pracy;
- c) środki techniczne mające na celu redukcję emisji promieniowania optycznego, w tym, tam, gdzie jest to konieczne, zastosowanie blokad, ekranowania lub podobnych mechanizmów ochrony zdrowia;
- d) właściwe programy konserwacji sprzętu roboczego, miejsc pracy i systemów stanowisk pracy;
- e) projektowanie i rozmieszczenie miejsc pracy i stanowisk pracy;

Środa 7 wrzesień 2005

- f) ograniczenie czasu trwania i poziomu ekspozycji;
- g) dostępność właściwie dobranych środków ochrony indywidualnej;
- h) instrukcje producentów sprzętu, w przypadkach objętych odpowiednimi dyrektywami **wspólnotowymi**.

3. **Na** podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z art. 4, miejsca pracy, w których pracownicy mogliby być narażeni na promieniowanie optyczne emitowane przez sztuczne źródła, którego poziomy przekraczają wartości graniczne ekspozycji powinny zostać odpowiednio oznakowane zgodnie z dyrektywą Rady 92/58/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących znaków bezpieczeństwa i/lub zdrowia w pracy (dziewiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽¹⁾. Obszary, o których mowa, powinny zostać określone, a dostęp do nich ograniczony, tam gdzie jest to technicznie możliwe i tam gdzie istnieje ryzyko, że wartości graniczne ekspozycji mogą zostać przekroczone.

4. *Ekspozycja pracowników nie przekracza wartości granicznych ekspozycji.* Jeżeli, pomimo środków podjętych przez pracodawcę w stosunku do sztucznych źródeł promieniowania optycznego w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, wartości graniczne ekspozycji zostaną przekroczone, pracodawca podejmuje natychmiastowe działanie w celu ograniczenia ekspozycji poniżej wartości granicznej ekspozycji. Pracodawca ustala przyczyny przekroczenia wartości granicznych ekspozycji oraz dostosowuje środki ochrony i środki zapobiegawcze tak, aby zapobiec ich ponownemu przekroczeniu.

5. Zgodnie z art. 15 dyrektywy 89/391/EWG, pracodawca dostosowuje środki, określone w niniejszym artykule, do potrzeb pracowników należących do grup szczególnego ryzyka.

Artykuł 6

Informowanie i szkolenie pracowników

Bez uszczerbku dla art. 10 i 12 dyrektywy 89/391/EWG, pracodawca zapewnia pracownikom narażonym w pracy na ryzyko związane z promieniowaniem optycznym **ze źródeł sztucznych** lub ich przedstawicielom, uzyskanie wszelkich niezbędnych informacji i szkolenie dotyczące wyników oceny ryzyka, o której mowa w art. 4 niniejszej dyrektywy, w szczególności dotyczących:

- a) środków podjętych w celu wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy;
- b) wartości granicznych ekspozycji i związanego z nimi potencjalnego ryzyka;
- c) wyników ocen, pomiarów lub obliczeń, dotyczących poziomów ekspozycji na promieniowanie optyczne **ze źródeł sztucznych**, przeprowadzonych zgodnie z art. 4 niniejszej dyrektywy, wraz z wyjaśnieniem ich znaczenia oraz potencjalnego ryzyka;
- d) sposobu wykrywania niekorzystnych skutków dla zdrowia wynikających z ekspozycji i sposobu ich zgłaszania;
- e) okoliczności, w których pracownicy uprawnieni są do profilaktycznych badań lekarskich;
- f) bezpiecznych sposobów wykonywania pracy, ograniczających do minimum ryzyko związane z ekspozycją;
- g) właściwego stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej.

Artykuł 7

Konsultacje i udział pracowników

Konsultacje i udział pracowników lub ich przedstawicieli w sprawach, których dotyczy niniejsza dyrektywa, odbywają się zgodnie z art. 11 dyrektywy 89/391/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 245 z 26.8.1992, str. 23.

Środa 7 wrzesień 2005

SEKCJA III

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 8

Profilaktyczne badania lekarskie

1. **Do celów zapobiegania i wczesnego wykrywania jakiegokolwiek szkodliwego oddziaływania na zdrowie oraz zapobiegania jakimkolwiek ryzyku dla zdrowia w ujęciu długoterminowym i jakimkolwiek ryzyku wystąpienia choroby przewlekłej wynikającej z narażenia na promieniowanie optyczne,** Państwa Członkowskie przyjmą przepisy gwarantujące odpowiedni nadzór nad zdrowiem pracowników **zgodnie z art. 14 dyrektywy 89/391/EWG.**

2. **Państwa Członkowskie zapewniają, że stan zdrowia pracowników nadzorowany jest przez lekarza, przez osobę zajmującą się zawodowo ochroną zdrowia lub przez organ odpowiedzialny za profilaktyczne badania lekarskie zgodnie z prawem i praktykami krajowymi.**

3. Państwa Członkowskie przyjmują przepisy zapewniające, że pracownicze karty zdrowia będą zakładane i aktualizowane w przypadku każdego pracownika, którego zdrowie jest przedmiotem środków nadzoru podejmowanych zgodnie z ust. 1. Karty zdrowia zawierają skrót wyników przeprowadzanego w ten sposób nadzoru. Są one przechowywane w odpowiedniej formie umożliwiającej dalsze konsultacje, w poszanowaniu wymogu poufności. Właściwy organ otrzymuje kopię kart zdrowia na swój wniosek, w poszanowaniu wymogu poufności. **Pracodawca podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, że lekarz, osoba zajmująca się zawodowo zdrowiem lub organ odpowiedzialny za profilaktyczne badania lekarskie, jeśli Państwa Członkowskie uznały takie osoby za właściwe, ma dostęp do wyników oceny ryzyka, o której mowa w art. 4, w przypadku, gdy wyniki te mogą mieć znaczenie dla nadzoru medycznego.** Na wniosek, każdy pracownik ma indywidualny dostęp do karty zdrowia, która go dotyczy osobiście.

4. **Bez względu na przyjęte założenie, jeżeli wykryte zostanie narażenie przekraczające wartości graniczne, pracownik musi przeprowadzić badania lekarskie zgodnie z ustawodawstwem i praktykami krajowymi. Badanie medyczne jest również przeprowadzane, jeżeli z nadzoru zdrowia wynika, że pracownik cierpi na wykrywalną chorobę lub odczuwa skutki szkodliwego oddziaływania na zdrowie, zaś lekarz lub specjalista medycyny pracy uważa, że choroba lub skutki wynikają z narażenia na promieniowanie optyczne ze źródła sztuczne** w miejscu pracy. **W obu przypadkach:**

- a) lekarz lub inna osoba o odpowiednich kwalifikacjach zawiadamia pracownika o wynikach, które dotyczą go osobiście. Pracownik powinien, w szczególności, otrzymać informację i poradę dotyczącą wszelkich badań lekarskich, którym powinien się poddać po ustaniu narażenia;
- b) pracodawca jest informowany o wszelkich istotnych wynikach profilaktycznych badań lekarskich, z uwzględnieniem wymogów tajemnicy lekarskiej;
- c) pracodawca:
 - dokonuje przeglądu oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z art. 4,
 - dokonuje przeglądu środków podjętych w celu eliminacji lub zmniejszenia ryzyka zgodnie z art. 5,
 - uwzględnia porady specjalisty medycyny pracy lub innej odpowiednio wykwalifikowanej osoby, lub właściwych organów, przy wprowadzaniu jakiegokolwiek środka wymaganego w celu eliminacji lub zmniejszenia ryzyka zgodnie z **art. 5, oraz**
 - organizuje okresowe profilaktyczne badania lekarskie i zapewnia przegląd stanu zdrowia każdego innego pracownika, który jest podobnie narażony. W takich przypadkach, lekarz właściwej specjalności lub specjalista medycyny pracy, lub właściwe organy mogą zaproponować, aby narażone osoby poddały się badaniom lekarskim.

Środa 7 wrzesień 2005

Artykuł 9

Sankcje

Państwa Członkowskie przewidują odpowiednie sankcje, które stosuje się w przypadku naruszenia ustawodawstwa krajowego, przyjętego zgodnie z niniejszą dyrektywą. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 10

Zmiany techniczne

1. Wszelkie modyfikacje wartości granicznych ekspozycji określonych w załącznikach przyjmuje Parlament Europejski i Rada, zgodnie z procedurą określoną w art. 137 ust. 2 Traktatu.
2. Zmiany załączników o ściśle technicznym charakterze, zgodne z:
 - a) przyjęciem dyrektyw w dziedzinie technicznej harmonizacji i normalizacji w odniesieniu do projektowania, budowy, wytwarzania lub konstrukcji sprzętu roboczego i/lub miejsc pracy;
 - b) postępowaniem technicznym, zmianami w najbardziej odpowiednich zharmonizowanych normach europejskich lub specyfikacjach międzynarodowych i nowymi odkryciami naukowymi, dotyczącymi narażenia na promieniowanie optyczne w związku z wykonywanym zawodem,

są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 2.

Artykuł 11

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez Komitet, określony w art. 17 dyrektywy 89/391/EWG.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem postanowień jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, wynosi trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

SEKCJA IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12

Sprawozdania

Co pięć lat, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania z praktycznego wdrażania niniejszej dyrektywy, wskazując stanowiska partnerów społecznych.

Co pięć lat Komisja powiadamia Parlament Europejski, Radę, Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Doradczy ds. bezpieczeństwa, higieny i ochrony zdrowia w miejscu pracy o treści sprawozdań oraz o ocenie **tych sprawozdań**, rozwoju sytuacji, który nastąpił w przedmiotowej dziedzinie, oraz wszelkich działaniach, które mogłyby być uzasadnione w związku z nową wiedzą naukową.

Środa 7 wrzesień 2005

Artykuł 13**Praktyczny przewodnik**

Aby ułatwić stosowanie niniejszej dyrektywy, Komisja przygotowuje praktyczny przewodnik dotyczący przepisów art. 4 i 5 oraz załączników 1 i 2.

Artykuł 14**Transpozycja**

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do stosowania niniejszej dyrektywy do ...⁽¹⁾. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie powiadomiamy Komisję o przyjmowanych lub już przyjętych tekstach przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 16**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący

⁽¹⁾ 4 lata od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK I**PROMIENIOWANIE OPTYCZNE NIEKOHERENTNE (NIELASEROWE)**

Istotne z biofizycznego punktu widzenia wartości ekspozycji na promieniowanie optyczne można ustalić na podstawie poniższych wzorów. Wzór, który należy zastosować zależy od zakresu promieniowania emitowanego przez źródło, a wyniki należy porównać z odpowiednimi wartościami granicznymi ekspozycji wskazanymi w tabeli 1.1. Dla danego źródła promieniowania optycznego może mieć zastosowanie więcej niż jedna wartość ekspozycji i odpowiadająca jej wartość graniczna.